

כד א מיי פער' מנל' מ"א הלכה ג כמנ לאוין (קלן) קמח טו"ש י"ד סימן קס"ג ע"י [כך הלכה חלוין פ"ז דף ר"א - וטס כל הסוגיא דהכא וכו"ס גר"ל"ש פרק תורה דע"י סימן ת] כה ב מיי פ"ת מנל' ק"ס הלכה יד :

כז גד מיי פער' מנל' תרומות הלכה יג טו"ש י"ד סימן קס"ג ע"י :

כח ה מיי פ"ע מהלכות פסח הלכה כג כמנ לאוין קמח טו"ש י"ד סימן קס"ג :

כז [ה] טו"ש י"ד סימן קס"ג :

כח ו מיי פ"ד מהלכות ביאת מקדש ה"י :

כט ז מיי פ"ז מהלכות ק"ס הלכה ח :

ל ח מיי פ"ח מהלכות מגיגה הלכה ט :

[קמן פ"ז]

רבינו תנאל

פ"י ותבלע אבן הורסא דרבלי בלע כוליה ואזרי אמר רב כהנא בשם ר' יוחנן כשר שחוטף פסח שצלאו עם בשר נבלה כחוש אסור דאילו ריח חשוניה פסח לנבלה וחומר ריח נבלה פסח לשחוטף ולוי סתיר אפילו נבלה שמינה עם שחוטף כחוש מבר ריחא ולא כלום הוא ועבר עובדא ויהתייב נמי כפת חמה וחבית פתוחה דמיא תני רב כהנא בריה דרב חיינא סבא דפת שאפאה עם צלי בתנור אסור לאכלה בכותחא ההיא ביניתא דאיטווא בהדי בישרא אסרה רבא מפרזיקיא *למיכיליה בכותחא מר בר רב אשי אמר אפי' [ה] במילתא נמי אסורה משום דקשיא לריחא ולדבר אחד: **מתני'** החמשה דברים *באין בטומאה ואינן נאכלין בטומאה העומר ושתי הלחם ולחם הפנים וזבחי שלמי צבור ושעירי ראשי חדישים *הפסח שבא בטומאה נאכל בטומאה שלא בא מתחילתו אלא לאכילה: **גמ'** חמשה למעושי מאי "למעושי חגיגת חמשה עשר דסלקא דעתך אמינא כיון דקרבו ציבור הוא וקביעא ליה מועד תדחי טומאה קא משמע לן כיון דאית ליה תשלומין כל שבועה לא דחיא שבת ומדשבת לא דחיא לא דחיא טומאה וניתני נמי שעירי הרגלים הא תנא ליה זבחי שלמי צבור אי הכי שעירי ראשי חדישים נמי לא ניתני דהא תנא זבחי שלמי צבור אמרי

מאי לאו תערובת טעמים . לפי מה שפי' בקונטרס דלוי לא שרי אלא בדיעבד קשיא מה פריך דהכא לכתחלה קמתי אכל בדיעבד הוה שרי כלוי : **נימא** תהוי תיובתא דרב . תימה מאי קשיא הא דאסור משום תערובת גופים הייט היכא דשניהם כחוסים דליכא תערובת טעמים : **אסרה** רבא מפרזיקיא כו' - מכאן פוסק ר"ת כרב ורבא נמי דשרי בצת תיבה (ט"ז דף טו) מלי סבר כוונה וטס מפרש ובקונטרס [גדולים] שלטו וראש דמוטר לאפות לחם עם אורו פשיט"ל האיל ומסוסות הטב היו כעין שתי קדרות ואפי' פלוני"ש שיש להרחיק און נראה לרבי שיהא אסור שיש אייר מרובה בתנור וההבול מתפשט :

ה"ג קא משמע לן כיון דלא דחיא שבת לא דחיא טומאה . ולא גרס כיון דאית לה תשלומין שאין הטעם תלוי בכך לעיל בפרק אלו דברים (דף ע:) ילפינן ללא דחיא שבת מוחגוס וגו' . ועוד פסח נמי אית ליה תשלומין בשני דחי טומאה ועוד חגיגת ט"ז איכא למ"ד *בפירקין לית לה תשלומין בטומאה בעלים שאם נטמאו בעלים ביום ט"ז ולא חוו ביום קביעת חובתיה כה"ג לית לה תשלומין :

שעירי

בשר שחוטף שמן שצלאו עם בשר נבילה כדוש אסור מאי מעמא מפסמי מהרדי ולוי אמר *אפילו בשר שחוטף כחוש שצלאו עם בשר נבילה שמן מותר מאי מעמא ריחא בעלמא הוא וריחא לאו מילתא היא עביד לוי עובדא בי ריש גלותא בגדי ודבר אחר מיתבי *באין צולין שני פסחים כאחד מפני התערובת מאי לאו תערובת טעמים וקשיא ללוי לא מפני תערובת גופין הכי נמי מסתברא מדקתני סיפא *אפילו גדי וטלה אי אמרת בשלמא מפני גופין היינו דקתני אפי' גדי וטלה אלא אי אמרת מפני תערובת טעמים מה לי גדי וטלה מה לי גדי וגדי אלא מאי על כרחיך מפני תערובת גופין הוא דאסור אבל תערובת טעמים שרי לימא תיהוי תיובתיה דרב אמר רבי ירמיה הכא במאי עסקינן כגון שצלאו בשתי קדרות בשתי קדרות סלקא דעתך אלא אימא כעין שתי קדרות והכי קאמר אין צולין שני פסחים כאחד מפני תערובת מאי תערובת

תערובת טעמים ואפי' כעין שתי קדרות דליכא תערובת טעמים אסור משום תערובת גופין ואפילו גדי וטלה ר"מ אוסר ורבי יהודה מתיר ורבי יוסי ימתייר בשל חייטין ואוסר בשל שעורים מפני שהשעורים שואבות מאי לאו תנאי היא דמר סבר ריחא לאו מילתא היא ומר סבר ריחא מילתא היא ללוי ודאי תנאי היא לרב נימא תנאי היא אמר לך רב דכולי עלמא ריחא מילתא היא לא איתמר עלה דההיא אמר רב בר גנה אמר ריש לקיש יבפת חמה וחבית פתוחה דברי הכל אסור בפת צוננת וחבית מגופה דברי הכל מותר לא נחלקו אלא בפת חמה וחבית חתומה פת צוננת וחבית פתוחה והא נמי כפת חמה וחבית פתוחה דמיא תני רב כהנא בריה דרב חיינא סבא דפת שאפאה עם צלי בתנור אסור לאכלה בכותחא ההיא ביניתא דאיטווא בהדי בישרא אסרה רבא מפרזיקיא *למיכיליה בכותחא מר בר רב אשי אמר אפי' [ה] במילתא נמי אסורה משום דקשיא לריחא ולדבר אחד: **מתני'** החמשה דברים *באין בטומאה ואינן נאכלין בטומאה העומר ושתי הלחם ולחם הפנים וזבחי שלמי צבור ושעירי ראשי חדישים *הפסח שבא בטומאה נאכל בטומאה שלא בא מתחילתו אלא לאכילה: **גמ'** חמשה למעושי מאי "למעושי חגיגת חמשה עשר דסלקא דעתך אמינא כיון דקרבו ציבור הוא וקביעא ליה מועד תדחי טומאה קא משמע לן כיון דאית ליה תשלומין כל שבועה לא דחיא שבת ומדשבת לא דחיא לא דחיא טומאה וניתני נמי שעירי הרגלים הא תנא ליה זבחי שלמי צבור אי הכי שעירי ראשי חדישים נמי לא ניתני דהא תנא זבחי שלמי צבור אמרי

יחק נאמר לי דלא חייש לה : **ביניסא** - דג ; **דאיטוי כסדי ביסרא** - בתנור אחד : **אסרה רבא מפרזיקא למיכלה בכותחא** - שיש בו חלב משום דקסבר ריחא מילתא היא : **לדבר אסר** - לרעת : **מתני'** חמשה דברים באין בטומאה וכו' - אין לך קרבן נאכל אלא אלו וקרבו ציבור דוחה את הטומאה ואשמעינן מתניתין דאף על גב דקרבו בטומאה לאפוקי ציבור ידי חובתן אין נאכלין בטומאה ולקמיה פריך ליתני נמי שעירי הרגלים : **זבחי שלמי צבור** - כבשי עזרת שאין שלמים אחרים לציבור : **ספספא שבת בטומאה** - כגון רוב ציבור טמאין : **שמשחיתו לא בא אלא לאכילה** - כשנטעו עיקר פסח לאכילה נטעו דכתיב לפי אכלו וכי שרייה ליתני קרבנות ציבור באין בטומאה ואין נאכלין בטומאה : **פיגוס חמשה עשר** - והוא הדין לעגרת וכוכות אלא חדא מינייהו קקט : **כיון דקרבו ציבור סוף** - אף על גב דכל יחיד ויחיד מייחב קרי ליה קרבן ציבור משום דאיתא בזבחי באסיפת חברים כרגל במסכת יומא בפרק האיילו לו (דף נא) : **תשלומין כל שבטס** - כדנפקא לן בפרק קמח דמסכת חגיגה (דף ט) מוחגוס אורו חג לה' שבעת ימים : **הא פני ליה זבחי שלמי צבור** - שהן מיני דמים ואשמעינן דאין נאכלין בטומאה והוא הדין לשאר מיני דמים : **הא**

בשר שחוטף שמן שצלאו - בתנור בשני ספודים זה רחוק מזה אסור שהריח מן השמן נכנס לכחוש ומפסמו וחוזר זה ומזליא ריח גם הוא וכ"ס שחוטף כחוש ונבילה שמינה ורבוהא אשמעינן רב דלא נימא נבילה כחוש האיל ואין ריחה טורף לא אסרה לה לשחוטף ואשמעינן דשומן שחוטף מפסמו לנבילה בריחא והדר מפקח אייר ריחא : **פסח פסח** - פסח פסח שצלאו בתנור וכו' מעשה לפסחו והסיד : **דבר אסר** - חזיר : **אין צולין שני פסחים כאחד מפני ספספוס** - ומלא פסח נאכל שלא למיזוי ואפילו גדי וטלה שאין מתחלפין זה בזה : **מאי לא ספספוס טעמים** - דפטמי מהרדי ומלא פסח נאכל שלא למיזוי: **לא מפני תערובת גופים** - שלא יתערבו זה בזה ואפילו גדי וטלה זימנין ללא דעתיהו ואיחלפי : **אלא מאי על כרחיך** - דקתני ביה ואפילו גדי וטלה שמעינן מינה דמפני תערובת גופים קאמר אבל לתערובת טעמים לא חייש נימא ספסיקין . **מאי לא ספספוס טעמים** - דקתני גדי וטלה ללא חייש לתערובת טעמים שצלאו בשתי קדרות : **שפי קדירות ס"ד** - וכי צולין פסח בקדירה : **כעין שפי קדירות** - שפוד מכאן ושפוד מכאן וטל גדול של גחלים או אפר באמצע : **סודס** - מן התנור : **אופר** - לורים מפני שסכסכו לה ריח התרומה : **שואבוס** - את הריח : **ללוי** - דאמר ריחא לאו מילתא היא ודאי מילתיה כחנאי אמרה דעל כרחיך רבי מאיר אית ליה ריחא מילתא היא וכן רבי יוסי ואי איכא דקאי כוונה רבי יהודה הוא דקאי כוונה : **אלא רב מי ליפס תנאי סיא** - כלום לריך לאוקומי למילתיה כחנאי ולמימר אלא דאמרי כרבי מאיר ורבי יוסי אבל דרבי יהודה לית ליה או דילמא רבי יהודה נמי קאי כוונה וטעמא דשרי משום דקא סבר לא עייל בה ריחא : **אמר לך רב דכולי עלמא ריחא מילתא** - וטעמא דרבי יהודה משום דפת לונגת ("חזיבת) מגופה הוה ריחא ולא עייל בה ריחא דמי לאו לאיתמר עלה כו' ואע"פ דקימי תנאי כוונה דרב הילכתא כוונה דלוי **למיכליה** דלוי דהא איפליגו בה אבי ורבא גבי זבחי חמה במסכת ט"ז (דף סו) : **וקס ליה רבא בשיטתיה דלוי ואמר ריחא לאו מילתא היא ואבי ורבא הילכתא כרבא וכן הוא בתשובות הגאונים ואף משמו של רבי אליעזר בן**

[חוסתה ס"ח]

[שס וע"ש]

תרומות פ"י מ"ג ע"א סו

לפי סב

גמ' למיכליה כמותחא ע"י לטול ל. תוד"ס ואפי' במלחא: כותחא גליון קומתא . ע"י יומא מו ע"א תוד"ס תחלת דוח :

[קמן פ"ז]

מאיר אוסר בה' (והנה ר' יהודה מתיר דלא כרב) והנה גם לרב [פי נימא] תנאי היא אמר לך הא איתמר עלה בפת חמה וחבית פתוחה לרבי הכל אסור ואפילו ר' יהודה אסר דריחא מילתא היא בפת צוננת וחבית מטמא דברי הכל מותר דליכא חושש לריח היין של תרומה כלל דהא חבית זו מטמא היא לא נחלקי אלא בפת חמה וחבית מטמא פת צוננת וחבית פתוחה והוא נבי בשר שחוטף שנצלה עם בשר [נבלת] בפת חמה וחבית פתוחה הוא לרבי הכל אסור וקיימא לן כרב דאע"פ דלוי מיתקטא בתנאי ולוי כו' יהודה הא איתמר עלה דהבית פתוחה ופת חמה דברי הכל אסורה וסתבר טעמא דרב רב כהנא פת שאפאה בתנור עם בשר צלי אסור לאכלה בכותח כרב ותוב דהיא ביתא שנצלת עם בשר ואסרה רבא מפרזיקא לאכלה בכותח שיש בו נטובי דחלב . מר בר רב

